

Kruse Rasmussen (CD):

Oven på det sidste indlæg skal jeg prøve at gøre det lidt mere afdæmpet, og jeg håber ikke, at ministeren vil falde i søvn, for der er mange ting i det nye lovforslag om film, som trænger til at blive klart formuleret.

Vi har med glæde modtaget ministerens oplæg til en decideret filmlov, men når denne positive indledning er overstået, så vil jeg sige, at der er en lang række væsentlige ændringer i forhold til gældende lov og praksis, som CD er meget skeptisk over for. Det er bl.a. de nærmere specificerede opgaver, der er tildelt Det danske Filminstitut; jeg tænker her især på § 2, nr. 2, 3 og 5. Vi er helt klar over, at dansk filmproduktion ikke kan opretholdes uden en væsentlig støtte fra det offentlige, og vi ser også gerne denne produktion udvidet, men det skal efter vor mening ikke ske på bekostning af den ekspertise og kreativitet, der ligger i den private filmproduktion.

Når vi nærlæser disse paragraffer, ser vi, at man faktisk er godt på vej til en filmenes Arteordning, hvilket vi finder ganske overflødigt. Det kan godt være, at man med forslaget ikke tilsigter nogen ændring, men resultatet vil efter vor opfattelse være en ganske radikal ændring af vilkårene for den private produktion.

Man mener tilsyneladende at have fundet en udvej ved at lade denne lov omfatte også produktionen af videofilm. Men man tager ikke højde for video, hvilket tilsyneladende skyldes manglende forståelse for problemerne. Vi vil ikke være med til forbud på dette område, idet vi mener, at forbud nok er den dårligste udvej, når vi snakker om video. Vi vil gerne arbejde for et større udbud af videofilm, og vi ønsker at slå ned på den private piratproduktion og piratvirksomhed, der findes på videoområdet.

CD støtter større tilskud til dansk filmproduktion. Vi støtter bedre vilkår for og tilskud til Det danske Filminstitut. Vi vil i øvrigt med særlig omhyggelig interesse følge lovforslagets videre forløb i udvalget. Dog mener vi, at man godt kunne have ventet 3-4 år endnu med en ny filmlov for derved at have taget højde for videoområdet, der, som vi jo alle ved, er i rivende udvikling. Derved havde vi haft mulighed for at gøre loven bedre og bredere.

Filmkonsulenternes antal skal ifølge forslaget udvides fra 2 til 3 personer, hvilket vi i øvrigt helt kan tilslutte os, men en bestemmelse om disses genansættelse efter 3 års virksomhed er vi meget imod. Det problem, der herved opstår, bliver nødt til at blive løst på et senere tidspunkt.

CD så helst, at dette lovforslag fik lov til at hvile 2-3 år, og at vi i mellemtiden ydede de nødvendige ressourcer – vi forestiller os noget med 5-10 millioner – til fortsat dansk filmproduktion.

Sluttelig kan jeg meddele, at CD positivt vil arbejde med lovforslaget i udvalget. Vi vil være kritiske over for en lang række punkter, men vi håber, at det er nogle ting, vi kan få klaret op, når vi snakker om det i kulturudvalget.

Dræbye (RV):

Da det radikale venstres ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, ikke kan være til stede, skal jeg på hans og det radikale venstres vegne komme med nogle bemærkninger til dette lovforslag.

Vi mener, det er vigtigt, at lovforslaget kommer, så at vi derved får lejlighed til at behandle de problemer, som har rejst sig for filmen. Der er jo tale om et ganske betydeligt skift i forudsætningerne for filmen. For nogle år tilbage var både produktion af film og biografdrift en erhvervsvirksomhed med gode muligheder for overskud. I dag er man på det nærmeste i den situation, at filmproduktion kun er mulig med offentlig støtte, og det er på vej til at blive sådan, at det kun er i de allerstørste byers centrale dele, privat biografdrift uden offentlig støtte er mulig.

Samfundets holdning til filmen er præget af tidligere tiders holdninger til film. Jeg citerer fra side 28 i betænkning nr. 943 om filmloven:

»I gennem mange år må samfundets holdning til film siges hovedsagelig at være karakteriseret ved to ting: 1) film betragtedes som noget farligt, som samfundet måtte have kraftigt hånd i hanke med gennem censurregler og snævre biografbevillingsregler, og 2) filmforevisninger var et fortræffeligt afgiftsobjekt.«

Den udvikling, vi er i gang med, rejser en række kulturpolitiske problemer, hvor der er brug for en helt ny samfundsholdning sam-